

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר שמות
פרשת וארא

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005

לנו עשו והנה עבדיך מכים
 י וחטאת עמך: ויאמר נרפס
 אתם נרפס על-כן אתם
 אמרים נלכה נזבחה ליהוה:
 יח ועתה לכו עבדו ותבן לא-ינתן
 יט לכם ותכן לבנים תתנו: ויראו
 שטרי בני-ישראל אתם ברע
 לאמר לא-תגרעו מלבניכם
 כ דבר-יום ביום: ויפגעו את-
 משה ואת-אהרן נצבים
 לקראתם בצאתם מאת
 כא פרעה: ויאמרו אלהם ירא
 יהוה עליכם וישפט אשר
 הבאשתם את-דיחננו בעיני
 פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב
 כב בידם להרגנו: וישב משה אל-
 יהוה ויאמר אדני למה הרעתה
 לעם הזה למה זה שלחתני:
 כג ומאז באתי אל-פרעה לדבר
 בשםך הרע לעם הזה והצל
 ו לא-הצלת את-עמך: ויאמר
 יהוה אל-משה עתה תראה
 אשר אעשה לפרעה כי ביד
 חזקה ישלחם וביד חזקה
 יג רשם מארצו:
 וארא
 ד וידבר אלהים אל-משה
 ג ויאמר אליו אני יהוה: וארא
 אל-אברהם אל-יצחק ואל-
 יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
 י נודעתי להם: וגם הקמתי את-

בריתי אתם לתת להם את-
 ארץ כנען את ארץ מגריהם
 ה אשר-גרו בה: וגם אני
 שמעתי את-נאקת בני ישראל
 אשר מצרים מעבדים אתם
 י ואזכר את-בריתי: לכן אמר
 לבני-ישראל אני יהוה
 והוצאתי אתכם מתחת
 סבלת מצרים והצילתי אתכם
 מעבדתם וגאלתי אתכם
 בזרוע נטויה ובשפטים
 י גדלים: ולקחתי אתכם לוי לעם
 והייתי לכם לאלהים וידעתם
 כי אני יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מתחת סבלות מצרים:
 ח והבאתי אתכם אל-הארץ
 אשר נשאתי את-ידי לתת
 אתה לאברהם ליצחק וליעקב
 ונתתי אתה לכם מורשה אני
 ט יהוה: וידבר משה כן אל-בני
 ישראל ולא שמעו אל-משה
 מקצר רוח ומעבדה קשה:
 יי וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 יא באדבר אל-פרעה מלך מצרים
 וישלח את-בני-ישראל
 יב מארצו: וידבר משה לפני
 יהוה לאמר הן בני-ישראל
 לא-שמעו אלי ואיך ישמעני
 פרעה ואני ערל שפתים:

ז
 י וידבר יהוה אל-משה ואל-
 אהרן ויצום אל-בני ישראל
 ואל-פרעה מלך מצרים
 להוציא את-בני-ישראל
 מארץ מצרים:
 יד אלה ראשי בית-אבתם
 בני ראובן בכר ישראל חנוך
 ופלוא חצרן וכרמי אלה
 טו משפחת ראובן: ובני שמעון
 ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
 ושואל בן-הכנענית אלה
 טז משפחת שמעון: ואלה שמות
 בני-לוי לתלדתם גרשון
 וקהת ומררי ושני חיי לוי
 שבע ושלשים ומאת שנה:
 יז בני גרשון לבני ושמעי
 יח למשפחתם: ובני קהת עמרם
 ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי
 קהת שלש ושלשים ומאת
 יט שנה: ובני מררי מחלי ומושי
 אלה משפחת הלוי לתלדתם:
 כ ויקח עמרם את-יוכבד דדתו
 לו לאשה ותלד לו את-אהרן
 ואת-משה ושני חיי עמרם
 שבע ושלשים ומאת שנה:
 כא ובני יצהר קרח ונפג וזכרי:
 כב ובני עזיאל מישאל ואלצפן
 כג וסתרי: ויקח אהרן את-
 אלישבע בת-עמינדב אחות

ואציר ליכון לל רב ותערפו אין אנא אללה אלהכון אלמכריג ליכון מן תחת נקלת מצריין: 8. והבאתי - ואגיב ליכון אלא אלארץ אלדי קסמת פי אמרי לאעטי ליהא לאברהים ליצחק וליעקוב ואעטי ליהא ליכון ורתיה אנא אללה: 9. וידבר - וכלם מוסה כידא אלא בנין ישראל ולם סמעו אלא מוסה מן ציקית רוח ומן כרמיה צעביה:

10. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 11. בא - דכול כאלים אלא פרעון מליך מצר ויבעת אלא בני ישראל מן ארצו: 12. וידבר - וכלם מוסה קדאם אללה קאיילא הוודא בני ישראל לם סמעו אליי וכיף יסמע מיני פרעון ואנא אלדג שפיף:

13. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה ואלא אהרון ווצהון אלא בני ישראל ואלא פרעון מליך מצר ליכרגו אלא בני ישראל מן ארץ מצר: 14. אלה - הדולי רוס בית אבתהון בנין ראובן בכיר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי הדולי אטווייף ראובן: 15. ובני - ובנין שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושאוול איבין כנענית הדולי אטווייף שמעון: 16. ואלה - והדולי איסמי בנין לוי לתוולדהון גרשון וקהת ומררי וסנין חיית לוי מייה וסבעה ותלתין סניה: 17. בני - בנין גרשון לבני ושמעי לאטווייפהון: 18. ובני - ובנין קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל וסנין חייאת קהת מייה ותלתה ותלתין סניה: 19. ובני - ובנין מררי מחלי ומושי הדולי אטווייף אללוי לתוולדהון: 20. ויקח - ואכד עמרם אלא יוכבד עמתו לו לל אמרה וולדית לו אלא אהרון ואלא מוסה וסנין חייאת עמרם מיה וסבעה ותלתין סניה: 21. ובני - ובנין יצהר קרח ונפג וזכרי: 22. ובני - ובנין עזיאל מיטאל ואלצפן וסתרי: 23. ויקח - ואכד אהרון אלא אלישבע בינית עמינדב אכית נחשון לו לל אמרה

מנעיטי לעכידך ולליבין קאיילין לינא צנעו והוודא עכידך מן צירבין >מנצירבין< וכטיין עליהון קומך: 17. ויאמר - וקאל בטלין אנתו בטלין עלא דאליך אנתו קאיילין נמצי נרבח קדאם אללה: 18. ועתה - והלאן מצו כדמו ותיבין לם ינעיטי ליכון ועדד ליבין תעטו: 19. ויראו - ונצרו עראף בנין ישראל ליהון פי ראדי קאיילא לא תנקצו מן ליבנכון אמר יום פי יומו: 20. ויפגעו - וצדפו אלא מוסה ואלא אהרון מנתצבין למלאקתהון פי כרוגהון מן ענד פרעון: 21. ויאמרו - וקאלו אליהון יתגלא אללה עליכון ויחכום אלדי נשחתו אלא רחתנא פי חצרית פרעון ופי חצרית עכידו לתעטו סיף פי ידיהון ליקתלונא: 22. וישב - וריגיע מוסה קדם אללה וקאל אללה אליש אסית לל קום הדא אליש הדא בעתני: 23. ומאו - ומן חין גית אלא פרעון ליאכלים פי איסמך אסית לל קום הדא ותכליץ לם כלצת אלא קומך:

1

1. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה הלאן תנצור אלדי אצנע לפרעון אין פי יד אלקווייה יבעתהון ופי יד אלקווייה יהגהון מן ארצו: 2. וידבר - וכלם אלרוב אלא מוסה וקאל אליה אנא אללה: 3. וארא - ותגלית אלא אברהים אלא יצחק ואלא יעקוב פי טאייק אלכאפי ואיסמי אללה לם נערפת ליהון: 4. וגם - ואיצא תבאת אלא אחרי מעהון לאעטי ליהון אלא ארץ כנען אלא ארץ מסכנהון אלא סכנו פיהא: 5. וגם - ואיצא אנא סמיעית אלא שהקית בני ישראל אלדי מצריין מכדמין ליהון ודכרת אלא אחרי: 6. לכן - לאגלי דאליך קול לבנין ישראל אנא אללה ואכריג ליכון מן תחת נקלת מצריין ואכליץ ליכון מן כדמתהון ואפיך ליכון פי צרע אלממדודיה ופי אחכם עצימין: 7. ולקחתי - ואכוד ליכון לי לל קום

וארא

כרס"ג: בדראע ממדודה ובאחכאם עמיסה. 8. נשאתי את ידי - נשבעתי בדברי. וכן ב. בעקבות ת"א (דקיימית במיכרי). 12. ישמעני - ישמע מיני - כמו בלחג המדובר: ישמע ממני. ערל שפתים - ראה לחלן פסוק 30. 15. הכנענית - תרגם ללא היא הידיעה. 20. דדתו - אהות אכיו.

18. ותכן - ראה "מתכנת", לעיל פסוק 8.

1

3. באל שדי - כרס"ג: באלמאיק אלכאפי. על פירוש רס"ג, ראה בפירוש הראב"ע. 5. נאקת - כרס"ג: שהיק. 6. בזרע נמויה ובשפטים גדלים -

מִצְחֹן לוֹ לֹאֲשֶׁה וְתִלְד לוֹ אֶת-
נֹדֵב וְאֶת-אֲבִיהוּא אֶת-אֶלְעֹזֶר
וְאֶת-אִיתָמָר: וּבְנֵי קָרַח אִסִּיר
וְאֶלְקִטָּה וְאֲבִיאָסָף אֱלֹהִים
מִשְׁפַּחַת הַקָּרָחִי: וְאֶלְעֹזֶר בֶּן-
אֶהֱרֹן לָקַח לוֹ מִכֶּטֶת פִּטְיָאֵל
לוֹ לֹאֲשֶׁה וְתִלְד לוֹ אֶת-פִּינְחָס
אֱלֹהִים רֹאשִׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם
לְמִשְׁפַּחָתָם: הוּא אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל-עֲבֹאתָם: הֵם הַמְדַּבְּרִים
אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם
לְהוֹצִיֵּא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
וַיְהִי בַיּוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דִּבֶּר אֶל-
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת כָּל-
אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלָיו: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לִּפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֶרְלָה
שְׁפָתַיִם וְאִיךָ יִשְׁמַע אֵלַי
פַּרְעֹה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רְאֵה
נִתְּמִיָּה אֱלֹהִים לַפַּרְעֹה וְאַהֲרֹן
בְּאֶחִיָּה וַיְהִי נְבִיאָה: אֵתָּה תִּדְבֹּר
אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַו וְאַהֲרֹן
אֶחֱיָה יִדְבֹּר אֶל-פַּרְעֹה וְשַׁלַּח

אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: וְאֲנִי
אֶקְשֶׁה אֶת-לֵב פַּרְעֹה וְהִדְבִּיתִי
אֶת-אֹתָתִי וְאֶת-מוֹפְתִי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וְלֹא-יִשְׁמַע אֲלֵכֶם
פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת-יָדִי בְּמִצְרַיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת-עֲבָאֲתִי אֶת-עַמִּי
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים: וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּנֹטָתִי אֶת-יָדִי
עַל-מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת-בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם
כֵּן עָשׂוּ: וּמֹשֶׁה בֶּן-שִׁמְשׁוֹן
שֹׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן-שֵׁלֶשׁ וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה בַּדְּבָרִם אֶל-פַּרְעֹה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-
אַהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי יִדְבֹּר אֲלֵכֶם
פַּרְעֹה לֵאמֹר תֵּנוּ לָכֶם מוֹפֵת
וְאָמַרְתָּ אֶל-אַהֲרֹן קַח אֶת-
מִטָּה וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פַרְעֹה וְהִי
לְתַנּוּן: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-
פַּרְעֹה וַיַּעַשׂוּ כֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהֱרֹן אֶת-מִטָּהוּ
לִפְנֵי פַרְעֹה וּלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי
לְתַנּוּן: וַיִּקְרָא גַם-פַּרְעֹה
לְחַכְמָיִם וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעַשׂוּ
גַם-הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
בְּלִהְטִיהֶם כֵּן: וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ
מִטָּהוּ וַיְהִיו לְתַנּוּנִם וַיִּבְלַע

מִטָּה-אַהֲרֹן אֶת-מִטָּתָם:
וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע
אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
כִּבְדּוֹ לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח
הָעָם: לָךְ אֶל-פַּרְעֹה בְּבִקְרֹה
הַזֶּה יֵצֵא הַמִּיָּמָה וְנִצְבֹּת
לִקְרֹאתוֹ עַל-שַׁפַּת הַיָּאֵר
וְהַמִּטָּה אֲשֶׁר-נִהְפָךְ לִנְחָשׁ
תִּקַּח בְּיָדָהּ: וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שְׁלַחְנִי אֵלָיו
לֵאמֹר שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי
בְּמִדְבָּר וְהִנֵּה לֹא-שָׁמַעַת עַד-
כֹּה: כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעַ
כִּי אֲנִי יְהוָה הַזֶּה אֲנִכִּי מִכָּה
בְּמִטָּה אֲשֶׁר-בִּידִי עַל-הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְכוּ לְדָם:
וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר תִּמּוֹת
וּבִאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם
לְשִׁתוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
אָמַר אֶל-אַהֲרֹן קַח מִטָּה
וְנִטָּה-יָדֶךָ עַל-מִימֵי מִצְרַיִם
עַל-נְהַרְתָּם | עַל-יְאֹרֵיהֶם
וְעַל-אֲגֻמֵּיהֶם וְעַל כָּל-מְקוֹה
מִימֵיהֶם וַיְהִי-דָם וְהָיָה דָם
בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעַצְמָם
וּבַאֲבָנִים: וַיַּעַשׂוּ כֵן מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר | צִוָּה יְהוָה וַיִּרָם
בְּמִטָּה וַיִּךְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר

9. בי - אין יכלים אליכון פרעון קאיילא געלוי ליכון ברהאן ותקול אלא אהרון כוד אלא עצייתך ורמי קדאם פרעון יציר לתעבאן: 10. ויבא - ואיגא מוסה ואהרון אלא פרעון וצנעו כידא כאלדי ווצא אללה ורמא אהרון אלא עצייתו קדאם פרעון וקדאם עבדו וצאר לתעבאן: 11. ויקרא - ונדא איצא פרעון אלעולמא ולסחרין וצנעו איצא הימא מנגמין מצר פי רקוותהון כידא: 12. וישלכו - ורמו רגול עצייתו וצארו ליתועבין ובלעית עציית אהרון אלא עצייתהון: 13. ויחזק - וקווי קלב פרעון ולם סמיע אליהון כאלדי כלם אללה: 14. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה תקיל קלב פרעון מביריד ליבעת אלקום: 15. לך - מצי אלא פרעון פיל ציביח הוודא כריג לל מא ותנתיציב למלאקיתו עלא חפית בחר אלניל ואלעצייה אלדי נקלב לתעבאן תאכוד פי ידיך: 16. ואמרת - ותקול [אליה] אללה אילאה אליהוד בעתני אליך קאיילא בעאת אלא קומי ויכדמו קידמי פיל בר והוודא לם סמיעית חיתא הלאן: 17. כה - כידא קאל אללה פי האדי תעריף אין אנא אללה הוודא אנא צאריב פיל עצייה אלדי פי ידי עלא אלמא אלדי פי בחר אלניל וינקלבו לדם: 18. והדגה - ואלסמכיה אלדי פי בחר אלניל תמות וינשח בחר אלניל ויתעבו מצריין לישרבו מא מן בחר אלניל: 19. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קול אלא אהרון כוד עצייתך ומאייל ידך עלא מאיית מצריין עלא נהרהון עלא כלאיגהון ועלא כנאדקהון ועלא גמיע מגמע מייתהון ויצירו דם ויציר דם פי גמיע ארץ מצר ופי אוואני אלכשב ופי אוואני אלחגאר: 20. ויעשו - וצנעו כידא מוסה ואהרון כאלדי ווצא אללה ורפע פיל עצייה וצרב אלא מא אלדי פי בחר אלניל לחצריית פרעון ולחצריית עבדו ונקלבו גמיע אלמא אלדי

וולדית לו אלא נדב ואלא אביהוא אלא אלעזר ואלא איתמר: 24. ובני - ובנין קרח אסיר ואלקנה ואביאסף הדולי אטווייף אלקרחי: 25. ואלעזר איבין אהרון אכר לו מן בנאת פוטיאל לו לל אמרה וולדית לו אלא פינחס הדולי רוס אבאת אללויין לאטווייפהון: 26. הוא אהרון ומוסה אלדי קאל [אללה] ליהון אכרגו אלא בני ישראל מן ארץ מצר עלא עסכרהון: 27. הם - הימה מכלמין אלא פרעון מליך מצר ליכרגו אלא בנין ישראל מן מצר הוא מוסה ואהרון: 28. ויהי - וכאן פי יום כלאם אללה אלא מוסה פי ארץ מצר: 29. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא אנא אללה כאלים אלא פרעון מליך מצר אלא גמיע אלדי אנא מכלים אליך: 30. ויאמר - וקאל מוסה קדם אללה הוודא אנא אלדג שפיף וכיף יסמע אלי פרעון:

7

1. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה נצור געלתך אסתאר לפרעון ואהרון אכור יכון תרגמנאך: 2. אתה - אנתה תכלים אלא גמיע אלדי אווציך ואהרון אכור יכלים אלא פרעון ויבעת אלא בני ישראל מן ארצו: 3. ואני - ואנא אצעיב אלא קלב פרעון ואכתיר אלא אייתי ואלא ברהנאטי פי ארץ מצר: 4. ולא - ולם יסמע אליכון פרעון ואגעל אלא אפתי פי מצר ואכריג אלא עסכרי אלא קומי בני ישראל מן ארץ מצר פי אחכם עצימין: 5. וידעו - ויערפו מצריין אין אנא אללה פיתמיילי אלא אפתי עלא מצר ואכריג אלא בנין ישראל מן מבינהון: 6. ויעש - וציניע מוסה ואהרון כאלדי ווצא אללה ליהון כידא צינעו: 7. ומשה - ומוסה איבין תמנין סניה ואהרון איבין תלתה ותמנין סניה פי תכלמהון אלא פרעון: 8. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיילא:

7

1. אלהים - אדון, וכן ב, בעקבות ת"א (רב). נביאך - מתורגמן, כת"א.
19. ובעצים ובאבנים - בכלי עץ ובכלי אבן, כת"א (במני אעא ובמני אבנא), וכן בג, וכן רס"ג: ופי אוואני אלכשב ואלחגאר.

30. ערל שפתים - עילג שפתיים, וכן למעלה פסוק 12. אלדג = אלחג → אלחג → לתג (עילג לשון). ג: תקיל אללגווייה - כבד לשון.

בִּיָּאֵר לְעֵינַי פְּרַעַה וּלְעֵינַי
עֲבָדָיו וַיִּהְיוּ כָּל־הַמִּים אֲשֶׁר־
בִּיָּאֵר לָדָם: וַהֲדָגָה אֲשֶׁר־בִּיָּאֵר
מָתָה וַיִּבָּאֵשׁ הַיָּאֵר וּלֹא־יִכְלוּ
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר
וַיְהִי הָדָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
כב וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
בְּלִטְיָהֶם וַיַּחְזֹק לֵב־פְּרַעַה
וּלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
נ יהוה: וַיִּפֶּן פְּרַעַה וַיָּבֹא אֶל־
בֵּיתוֹ וּלֹא־שָׁת לְבֹו גַם־לִזְאֹת:
כד וַיַּחֲפְרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבַת
הַיָּאֵר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יִכְלוּ
לִשְׁתּוֹת מִמֵּי הַיָּאֵר: וַיִּמְלֹא
שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־יְהוָה
אֶת־הַיָּאֵר:

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־
פְּרַעַה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
כ ואִם־מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח הִנֵּה
אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלָךְ
כב בַּעֲפֹרְדַּעַיִם: וּשְׂרָץ הַיָּאֵר
עֲפֹרְדַּעַיִם וְעָלוּ וַיָּבֹאוּ בְּבֵיתָךְ
וּבְחֹדֶר מִשְׁכְּבֶךָ וְעַל־מִטָּתָךְ
וּבְבֵית עֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמָךְ וּבַתְּנוּרֶיךָ
כג וּבַמִּשְׁאֲרוֹתֶיךָ: וּבָכָה וּבַעֲמָךְ
וּבְכָל־עֲבֹדֶיךָ וְעָלוּ הַעֲפֹרְדַּעַיִם:
כד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר
אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־יָדְךָ בְּמִטָּה

עַל־הַנְּהָרוֹת עַל־הַיָּאֲרוֹם
וְעַל־הָאֲגָמִים וְהָעַל אֶת־
הַעֲפֹרְדַּעַיִם עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
ב וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי
מִצְרַיִם וְהָעַל הַעֲפֹרְדַּעַת וַתִּכַּס
ג אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ
אֶת־הַעֲפֹרְדַּעַיִם עַל־אֶרֶץ
ד מִצְרַיִם: וַיִּקְרָא פְּרַעַה לְמֹשֶׁה
וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעֵתִירוּ אֶל־
יְהוָה וַיִּסַּר הַעֲפֹרְדַּעַיִם מִמֶּנִּי
וּמֵעַמִּי וְאֶשְׁלַחָה אֶת־הָעַם
ה וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְפְרַעַה הַתִּפְאָר עָלַי לְמַתִּי
אֶעֱתִיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעַמָּה
לְהַכְרִית הַעֲפֹרְדַּעַיִם מִמֶּךָ
וּמִבְתִּיךָ רַק בִּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה:
ו וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדִבְרֶךָ
לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אִין כִּי־הוּהוּ
ז אֱלֹהֵינוּ: וּסְרוּ הַעֲפֹרְדַּעַיִם מִמֶּךָ
וּמִבְתִּיךָ וּמִעֲבָדֶיךָ וּמֵעַמָּה רַק
ח בִּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרַעַה וַיִּצְעַק
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דִּבְרֵי
הַעֲפֹרְדַּעַיִם אֲשֶׁר־שָׁם לְפְרַעַה:
ט וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ
הַעֲפֹרְדַּעַיִם מִן־הַבָּתִּים מִן־
י הַחֲצֹרֹת וּמִן־הַשְּׂדֹת: וַיִּצְבְּרוּ
אֶתֶּם חֲמָרִם חֲמָרִם וַתִּבָּאֵשׁ
יא הָאֶרֶץ: וַיִּרְא פְּרַעַה כִּי הִיתָה

הָרוּחָה וַהֲכַבֵּד אֶת־לְבֹו וּלֹא
שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־מִטָּה
וְהָךְ אֶת־עַפְרֵי הָאֶרֶץ וְהִיָּה לְכַנָּם
יג בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטָּהוֹ וַיָּךְ
אֶת־עַפְרֵי הָאֶרֶץ וַתִּהְיֶה הַכֶּנֶם
בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֹפֶר
הָאֶרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל־אֶרֶץ
יד מִצְרַיִם: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרָטְמִים
בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֶּנֶם
וּלֹא יִכְלוּ וַתִּהְיֶה הַכֶּנֶם בְּאָדָם
טו וּבַבְּהֵמָה: וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים
אֶל־פְּרַעַה אֲצַבַּע אֱלֹהִים הוּא
וַיַּחְזֹק לֵב־פְּרַעַה וּלֹא־שָׁמַע
אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה ס
הִשְׁכֵּם בִּבְקָר וּהִתִּיצֵב לִפְנֵי
פְּרַעַה הִנֵּה יוֹצֵא הַמִּימָה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
יז שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי: כִּי אִם־
אֵינְךָ מִשְׁלַח אֶת־עַמִּי הִנֵּנִי
מִשְׁלִיחַ בָּךְ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָךְ
וּבְבָתֶּיךָ אֶת־הָעֶרֶב וּמִלֹּאוֹ בְּתִי
מִצְרַיִם אֶת־הָעֶרֶב וּגַם הָאֲרָמָה
יח אֲשֶׁר־הֵם עֲלֶיךָ: וְהִפְלִיתִי בַּיּוֹם
הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עַמִּי
עֹמֵד עֲלֶיהָ לְבִלְתִּי הָיוֹת־שָׁם
עֶרֶב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה

לאקטע אלעפאציע מינך ומן ביתך פקט פי בחר אלניל
יתבקו: 6. ויאמר - וקאל לגידא וקאל כי כאלמך לאגל
תעריף אין ליס מיתיל אללה אלהנא: 7. וסרו - ויזולו
אלעפאציע מינאך ומן ביתך ומן עבדך ומן קומך פקט פי
בחר ניל יתבקו: 8. ויצא - וכרג מוסה ואהרון מן ענר
פרעון וצרך מוסה קידם אללה עלא סבאב אלעפאציע אלדי
געל לפרעון: 9. ויעש - וציניע אללה כי כאלם מוסה
ומתו אלעפאציע מן אלכיות מן אלחוש ומן ליחקול:
10. ויצברו - וכוזמו ליהון כומאת כומאת ואנשחית
אלארץ: 11. וירא - ונצר פרעון אין צארית ווסעה ותקל
אלא קלבו ולם סימיע אליהון כאלדי כלם אללה:
12. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קול אלא אהרון
מאייל אלא עצייתך וצורב אלא טרב אלארץ ויציר לל קמל
פי גמיע ארץ מצר: 13. ויעשו - וצנעו כידא ומאייל
אהרון אלא ידו פי עצייתו וצרב אלא טרב אלארץ וצארית
אלקמליה פיל אנסאן ופיל בהימיה גמיע טרב אלארץ צאר
קמל פי גמיע ארץ מצר: 14. ויעשו - וצנעו כידא מנגמין
פי רקוותהון ליכרגו אלא אלקמל ולם יגיצרו וצארית
אלקמליה פיל אנסאן ופיל בהימיה: 15. ויאמרו - וקאלו
אלמנגמין אלא פרעון קדרית אלרב היא וקווי קלב פרעון
ולם סימיע אליהון כאלדי כלם אללה: 16. ויאמר - וקאל
אללה אלא מוסה באכיר פיל סיביח ונתיציב קדאם פרעון
הוודא כאריג אלמא ותקול אליה כידא קאל אללה בעת
קומי ויכרמו קידמי: 17. כי - פלאכין ליסך באעית אלא
קומי הוודאני מצליט פיך ופי עבדך ופי קומך ופי ביותך
אלא אלכיליט ויתמאלו ביות מצר מן אלכיליט ואיצא
אלארץ אלדי הימא עליהא: 18. והפליתי - ואפריק פי
דאליך אליום אלא ארץ גושן אלדי קומי ואקיף עליהא
ליליט יכון תם כיליט לאגל תעריף אין אנא אללה פי

פי בחר אלניל לידם: 21. והדגה - ואלסמכיה אלדי פי
בחר אלניל מאתית ואנשח בחר אלניל ולם יגצרו מצריין
לישרבו מא מן בחר אלניל וצאר אלדם פי גמיע ארץ מצר:
22. ויעשו - וצנעו כידא מנגמין מצר פי רקוותהון וקווי
קלב פרעון ולם סימיע אליהון כאלדי כלם אללה:
23. ויפן - ולתפת פרעון ואיגא אלא ביתו ולם געל באלו
איצא להאדי: 24. ויחפרו - וחפרו גמיע מצריין מסתדיר
בחר אלניל מא לישרבו אין לם יגצרו לישרבו מן מאית
בחר אלניל: 25. וימלא - וכמל סבעת אייאם בער מא
צרב אללה אלא בחר אלניל:
26. ויאמר - וקאל אלה אלא מוסה דכול אלא פרעון
ותקול אליה כידא קאל אללה בעאת אלא קומי ויכרמו
קידמי: 27. ואם - ואנכאן מבתריר אנתא ליתבעת הוודא
אנא צאריב אלא גמיע תכמאך פיל צפאציע: 28. ושרץ -
וידבי בחר אלניל צפאציע ויטלעו ויגו פי ביתך ופי מכדאע
מטגעך ועל פרשתאך ופי בית עבדך ופי קומך ופי תנורך
ופי עגינך: 29. ובכה - ופיך ופי קומך ופי גמיע עבדך
יטלעו אלעפאציע:

ח

1. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קול אלא אהרון מאייל
אלא ידך פי עצייתך עלא אלאנהור עלא אלכלאייג ועלא
אלכנאדיק ויטליע אלא אלעפאציע עלא אלארץ מצר:
2. ויט - ומאייל אהרון אלא ידו עלא מאית מצריין
וילעית צפצעא וגאטית אלא ארץ מצר: 3. ויעשו - וצנעו
כידא מנגמין פי רקוותהון ויטלעו אלא אלעפאציע עלא
ארץ מצר: 4. ויקרא - ונדא פרעון למוסה ולאהרון וקאל
צאלו קדאם אללה ויזוויל צפאציע מיני ומן קומי ואבעת
אלא אלקום וידבתו קדאם אללה: 5. ויאמר - וקאל מוסה
לפרעון אתמנא עליי לאמתיה אצלי לך ולעבדך ולקומך

להתחכם ולשאול דבר גדול, ולומר שלא אוכל לעשותו. 9. ומן השדת -
על המילה הארמית "חקל" כשאולה מן הערבית, ראה לעיל במבוא. וכן ת"א
(ומן חקלתא). 10. חמרים חמרים - ערמות ערמות, בעקבות ת"א ורש"י:
צבורים צבורים, כתרנומו, דגורין גלן. 15. אצבע אלהים - יכולת אלהים,
וכן בג.

21. יכלו - יגצרו = יקדדו, וכן להלן פסוק 24. 27. בצמרדעים - פיל
צפאציע = באלעפאדיק, ברס"ג. וכן להלן בפרק ת. 28. משכבך - מטנעך
= מצנעך כרס"ג.

ח

5. התפאר עלי - בקש מכני, בעקבות ת"א (שאל לך), ופירש רש"י: השתבח

ט בקרב הארץ: ושמתי פות בין

עמי ובין עמך למחר יהיה

כ האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא

ערב כבד ביתה פרעה ובית

עבדיו ובכל-ארץ מצרים

תשחת הארץ מפני הערב:

כא ויקרא פרעה אל-משה

ולא-הרן ויאמר לכו זבחו

כב לאלהיכם בארץ: ויאמר משה

לא נכון לעשות כן כי תועבת

מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן

נזבח את-תועבת מצרים

כג לעיניהם ולא יסקלנו: ודרך

שלשת ימים נלך במדבר

וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר

כד יאמר אלינו: ויאמר פרעה

אנכי אשלח אתכם וזבחתם

ליהוה אלהיכם במדבר רק

הרחק לא-תרחיקו ללכת

כה העתירו בעדי: ויאמר משה

הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתו

אל-יהוה וסור הערב מפרעה

מעבדיו ומעמו מחר רק אל-

וסף פרעה התל לבלתי שלח

ט את-העם לזבח ליהוה: ויצא

משה מעם פרעה ויעתר אל-

כו יהוה: ויעש יהוה כדבר משה

ויסר הערב מפרעה מעבדיו

כז ומעמו לא נשאר אחד: וכבד

פרעה את-לבו גם בפעם

הזאת ולא שלח את-העם:

טא ויאמר יהוה אל-משה בא אל-

פרעה ודברת אליו כה-אמר

יהוה אלהי העברים שלח את-

ב עמי ויעבדני: כי אם-מאן אתה

ג לשלח ועודה מחזיק בם: הנה

יד-יהוה הויה במקנה אשר

בשדה בסוסים בחמרים

בגמלים בפקד ובצאן דבר

ד כבד מאד: והפלה יהוה בין

מקנה ישראל ובין מקנה

מצרים ולא ימות מכל-לבני

ה ישראל דבר: וישם יהוה מועד

לאמר מחר יעשה יהוה הדבר

ו הזה בארץ: ויעש יהוה את-

הדבר הזה ממחרת וימת כל

מקנה מצרים וממקנה בני-

ז ישראל לא-מת אחד: וישלח

פרעה והנה לא-מת ממקנה

ישראל עד-אחד וכבד לב

פרעה ולא שלח את-העם:

ח ויאמר יהוה אל-משה ואל-

אהרן קחו לכם מלא חפניכם

פוח כבשן וזרקו משה

ט השמימה לעיני פרעה: והיה

לאבק על כל-ארץ מצרים

והיה על-האדם ועל-הבהמה

לשחין פרח אבעבעת בכל-

י ארץ מצרים: ויקחו את-פוח

הכבשן ויעמדו לפני פרעה

ויזרק אתו משה השמימה

ויהי שחין אבעבעת פרח

יא באדם ובבהמה: ולא-יכלו

החרטמים לעמד לפני משה

מפני השחין כי-היה השחין

יב בחרטום ובכל-מצרים: ויחזק

יהוה את-לב פרעה ולא שמע

אלהם כאשר דבר יהוה אל-

משה:

יג ויאמר יהוה אל-משה

השכם בפקד והתועב לפני

פרעה ואמרת אליו כה-אמר

יהוה אלהי העברים שלח את-

יד עמי ויעבדני: כי | בפעם הזאת

אני שלח את-כל-מגפתי אל-

לבך ובעבדיך ובעמך בעבור

תרע כי אין כמני בכל-הארץ:

טו כי עתה שלחתי את-ידי ואף

אותך ואת-עמך בדבר ותכחד

טז מן-הארץ: ואולם בעבור זאת

העמדתך בעבור הראתך את-

כחי ולמען ספר שמי בכל-

שביעי

יז הארץ: עודה מסתולל בעמי

יח לבלתי שלחם: הנני ממטיר

כעת מחר ברד כבד מאד אשר

לא-היה כמוהו במצרים למן-

יט היום הוסדה ועד-עתה: ועתה

שלח העז את-מקנה ואת כל-

פיל ארץ: 6. ויעש - וציניע אללה אלא אלכלם האדא מן תני יום ומת גמיע בוש מצר ומן בוש בנין ישראל לם מת ואחיד: 7. וישלח - ובעת פרעון והוודא לם מת מן בוש ישראל חיתא ואחיד ותקיל קלב פרעון ולם בעת אלא אלקום:

8. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה ואלא אהרון כידו ליכון מאלו חפנתכון ספוית תנור וירשו מוסה לנאחו אלסמא לחצרי פרעון: 9. והיה - ויציר לל גברה עלא גמיע ארץ מצר ויכון עלא אלאנסאן ועלא אלבהימיה לקיריה נאבית פקפיק פי גמיע ארץ מצר: 10. ויקחו - ואכדו אלא צפוית אלתנור ווקפו קדם פרעון ורש אלו [מוסה] לנאחו אלסמא וצאר קיריה פקפיק נאבית פיל אנסאן ופיל בהימיה: 11. ולא - ולם יגצרו אלמנגמין ליקפו קדם מוסה מן קדם אלקיריה אין צאר אלקיריה פיל מנגמין ופי גמיע מצר: 12. ויחזק - וקווא אללה אלא קלב פרעון ולם סימיע אליהון כאלדי כלם אללה אלא מוסה: 13. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה באכיר פיל ציביח ונתיציב קדם פרעון ותקול אליה כידא קאל אללה אלאה אליהוד בעאת אלא קומי ויכדמו קידמי: 14. כי - אין פיל מרא האדי אנא מצאליט אלא גמיע צרבתי אלא קלבך ופי עבידך ופי קומך פי סבאב תעריף אין ליס מתלי פי גמיע אלארץ: 15. כי - אין הלאן צלאטת אלא אפתי ואצרוב אלך ואלא קומך פיל וובא ותנקיטיע מן אלארץ: 16. ואולם - ופלאכין פי סבאב האדי וקפתאך פי סבאב ארוויך אלא קווי ולאגל חכי סמי פי גמיע אלארץ: 17. עודך - עאדך מסתמליך פי קומי ליליס תבעתהון: 18. הנני - הוודאני ממסיר כיוקת גידא ברד תקיל גדא אלדי לם צאר מתלו פי מצר למין אליום תאססאת וחיתא הלאן: 19. ועתה - והלאן בעאת גאמיע אלא בושך ואלא גמיע אלדי לך פיל חקליה גמיע אלאנסאן ואלבהימיה

מאבין אלארץ: 19. ושמתי - ואגעל פרק בין קומי ובין קומך לגידא יציר אייה האדא: 20. ויעש - וציניע אללה כידא ואיגא כיליס תקיל בית פרעון ובית עבירו ופי גמיע ארץ מצר אנתלפית אלארץ מן קדם אלכיליס: 21. ויקרא - ונדא פרעון אלא מוסה ולאהרון וקאל מצו דבחו קדאם אלהכון פיל ארץ: 22. ויאמר - וקאל מוסה לם מרתב לינצנע כידא אין (כריהת) מעבודת מצר נדבח קדם אללה אלהנא הוודא נדבח אלא מעבודת מצר לחצרתהון ולם ירגמונא: 23. דרך - טריק תלאת אייאם נמצי פיל בר ונדבח קדם אללה אלהנא כאלדי יקול אלינא: 24. ויאמר - וקאל פרעון אנא אבעת ליכון ותדבחו קדאם אללה אלהכון פיל בר [פקט] ביעיד לם תבעדו לתמצו צאלו עאני: 25. ויאמר - וקאל מוסה הוודא אנא כאריג מן ענדך ואצלי קדם אללה ויזול אלכיליס מן פרעון מן עבירו ומן קומו גידא פקט לא יעאוויץ פרעון יתמצכר ליליס יבעת אלא אלקום לידבחו קדם אללה: 26. ויעא - וכרג מוסה מן ענד פרעון וצלא קדם אללה: 27. ויעש - וצניע אללה כי כאלם מוסה וזל אלכיליס מן פרעון מן עבירו ומן קומו לם תבקא ואחיד: 28. ויכבד - ותקל פרעון אלא קלבו איצא פיל מרא האדי ולם בעת אלא אלקום:

ט

1. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה דכול אלא פרעון ותכלים אליה כידא קאל אללה אלאה אליהוד בעאת אלא קומי ויכדמו קידמי: 2. כי - פלאכין מבתריר אנתה לתבעת ועדיך מיתמסיר פיהון: 3. הנה - הוודא אפית אללה כאייניה פי בושו אלדי פיל חקליה פיל כיל פיל חאמיר פיל גמיל פיל בקר ופיל גנאם וובא תקיל גדא: 4. והפלה - ויפריק אללה בין בוש ישראל ובין בוש מצר ולם ימות מן גמיע בנין ישראל שאיי: 5. וישם - וגעל אללה מיעאר קאילא גידא יצנע אללה אלכאלם הדא

אל" גם כשצריך "לא". 14. שלח - מכון. ב: באעת. 16. שמי - ב: סינעית איסמי - מעשה שמי. 17. מפתולל - משתלם, בעקבות ת"א (כבישת ליה לעמי), וכן בג. 18. ברד - תרגם במילה ערבית וזה מבחינה אטימולוגית לעברית, אך "ברד" בערבית הוא "קור", ולא כ"ברד" העברי. וראה גם במבוא.

22. תועבת מצרים - תועבת אלוהי מצרים. ב: כריהית מצר, וכן בהמשך הפסוק.

י

2. מחזיק - ב: מיתקוית - מתחזק. 5. הדבר - אלכאלם = אלכלאם, וכן בפסוק 6: אלכלם - אי עקביות בכתיב. לעתים הוא כותב את האות הכפולה

אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה כָּל-הָאָדָם
וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-יִמְצָא בַּשָּׂדֶה
וְלֹא יֹאסֹף הַבֵּיתָה וְיֵרֵד עֲלֵהֶם
כ הַבֶּרֶד וּמָתוּ: הִירָא אֶת-דְּבַר
יְהוָה מֵעֲבָדֵי פֶרְעֵה הַנִּים
אֶת-עֲבָדָיו וְאֶת-מִקְנֵהוּ אֶל-
כַּ הַבָּתִּים: וְאֲשֶׁר לֹא-שֵׁם לְבֹ
אֶל-דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת-
עֲבָדָיו וְאֶת-מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה:

כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נֹטֶה
אֶת-יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה בֶרֶד
בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-הָאָדָם
וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-עֵשֶׂב
ג הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֵּט
מֹשֶׁה אֶת-מִטְּהוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם
וַיְהִי נֹתֵן קָלָת וּבֶרֶד וַתִּהְלַךְ
אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמָּטֵר יְהוָה בֶּרֶד
ד עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיְהִי בֶרֶד
וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבֶּרֶד
כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כִּמְהוֹ
בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְ הִיתָה
כז לְגוֹי: וַיֵּךְ הַבֶּרֶד בְּכָל-אֶרֶץ
מִצְרַיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וְאֶת כָּל-
עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבֶּרֶד וְאֶת-
ט כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר: רַק בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן אֲשֶׁר-שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
כ הָיָה בֶרֶד: וַיִּשְׁלַח פֶּרְעֵה וַיִּקְרָא
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

חַטָּאתִי הַפֶּעַם יְהוָה הַצִּדִּיק
כ ואֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים: הֶעֱתִירוּ
אֶל-יְהוָה וְרַב מֵהֵיט קָלָת
אֱלֹהִים וּבֶרֶד וַאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
כט וְלֹא תִסָּפֹן לַעֲמֹד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
מֹשֶׁה כִּצְאָתִי אֶת-הָעִיר אֶפְרַיִם
אֶת-כָּפִי אֶל-יְהוָה הַקָּלֹת
יְחַדְלוּן וְהַבֶּרֶד לֹא יִהְיֶה-עוֹד
לְמַעַן תֵּרַע כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ:
ל וְאֵתָה וְעֲבָדֶיךָ יִדְעֵתִי כִּי טָרָם
תִּירָאוֹן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים:
לא וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה נִפְתָּה כִּי
הַשְׁעֵרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִבְעֹל:
לב וְהַחֲטָה וְהַפִּסְמָת לֹא נָפְו כִּי
מפסור לג אִפִּילֹת הִנֵּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם
פֶּרְעֵה אֶת-הָעִיר וּפְרַשׁ כָּפָיו
אֶל-יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקָּלֹת וְהַבֶּרֶד
ד וּמָטֵר לֹא-נָתַן אֶרֶצָה: וַיִּרָא
פֶּרְעֵה כִּי-חָלַל הַמָּטֵר וְהַבֶּרֶד
וְהַקָּלֹת וַיִּסָּף לַחֲטָא וַיִּכְבֹּד
לה לְבֹ הוּא וְעֲבָדָיו: וַיַּחֲזֹק לֵב
פֶּרְעֵה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד-מֹשֶׁה:

כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹא אֶל-
א פֶּרְעֵה כִּי-אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת-
לְבֹ וְאֶת-לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי
ב אֶתְתִּי אֱלֹהֵי בְּקִרְבּוֹ: וְלְמַעַן
תִּסָּפֵר בְּאָזְנֵי בְנֵי וּבְנֵי בְנֵי אֶת

אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם
וְאֶת-אֶתְתִּי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בָם
ג וַיִּדְעֻתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פֶּרְעֵה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד-מָתִי מֵאֲנִת
לְעֹנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:
ד כִּי אִם-מָאֵן אֵתָה לְשַׁלַּח אֶת-
עַמִּי הַנִּי מִבֵּיָא מִחֵר אֶרֶבָה
ה בְּגִבְלָךְ: וְכִסֶּה אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ
וְלֹא יִכָּל לִרְאֹת אֶת-הָאָרֶץ
וְאִכָּל אֶת-יִתֵּר הַפִּלְטָה
הַנִּשְׁאָרֶת לָכֶם מִן-הַבֶּרֶד וְאִכָּל
אֶת-כָּל-הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִן-
ו הַשָּׂדֶה: וּמִלֹּאֹ בְּתִיקָה וּבְתִי כָל-
עֲבָדֶיךָ וּבְתִי כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר
לֹא-דָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹת אֲבֹתֶיךָ
מִיּוֹם הָיוּתָם עַל-הָאָדָמָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם
י* פֶּרְעֵה: וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פֶּרְעֵה
אֵלָיו עַד-מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ
לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים
וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
הַטָּרָם תֵּרַע כִּי אֲבֹרָה מִצְרַיִם:
ח וַיּוֹשֶׁב אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן
אֶל-פֶּרְעֵה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכֹ
עֲבָדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי
ט וּמִי הַהֹלְכִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזֻקְנֵינוּ נִלְךָ בְּבָנֵינוּ
וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ נִלְךָ

אלקרייה ובצט כפופו פיל צאלה קדאם אללה ונמנעו אלצוואט ואלברד ואלמטר לם נזיל על ארץ: 34. וירא - ונצר פרעון אין נמנע אלמטר ואלברד ואלצוואט ועוץ ליכטא ותקל קלבו הוא ועבדו: 35. ויחזק - וקווי קלב פרעון ולם בעת אל לא בנין ישראיל כאלדי כלם אללה פי יד מוסה:

1. ויאמר - וקאל אללה אל לא מוסה דכול אל לא פרעון אין בא אנא תקלת אל לא קלבו ואל לא קלב עבדו לאגל געלי אייאתי הדולי פי מבינו: 2. ולמען - ולאגל תיחכי פי חצרות בנך ואיבין בנך אל לא אלדי תמסכרת פי מצר ואל לא אייאתי אלדי געלת פי מבינהון ותערפו אין אנא אללה: 3. ויבא - ואיגא מוסה ואהרון אל לא פרעון וקאלו אליה כדא קאל אללה אילאה אליהוד חיתא אמתיה מבתרד לתנכסיר מן קידמי בעת קומי ויכדמו קידמי: 4. כי - פלאכין מביתרד אנתא לתבעת אל לא קומי הוודאני מגיב גידא גראד פי תכמן: 5. וכסה - ויגטי אל לא עין שמס אלארץ ולם יגציר נאציר לינצור אל לא אלארץ ויאכול אל לא פעלית תכלצא אלמתבקי ליכון מן אלברד ויאכול אל לא גמיע אלסגר אלנאבית ליכון מן אלחקליה: 6. ומלאו - ויתמלו ביותר וביות גמיע עבדך וביות גמיע מצרין אלדי לם נצרו אבתך ואבת אבתך מן יום כונהון על לא אלארץ חיתא אליום האדא ולתפת וכרג מן ענד פרעון: 7. ויאמרו - וקאלו עבד פרעון אליה חיתא אמתיה יכון האדא לינא לל מעתרא בעאת אל לא אלרגל ויכדמו קידם אללה אלההון אנכאן ליסא מא בתעריף אין הלכית מצר: 8. ויושב - ותרגע אל לא מוסה ואלא אהרון אל לא פרעון וקאל אליהון מצו כדימו קדם אללה אלההון וין ווין מציין: 9. ויאמר - וקאל מוסה פי גולמנא ופי כתיארינא נמצי פי בנינא ופי

אלדי ינוויגיד פיל חקליה ולם ינגימיע לל בית וינוזיל עליהון אלברד וימותו: 20. הירא - אלכאייף מן כלם אללה מן עבד פרעון הראב אל לא עבדו ואל בושו אל לא לביות: 21. ואשר - ואלדי לם געל בלו אל לא כלם אללה ותרך אל לא עבדו ואל לא בושו פיל חקליה: 22. ויאמר - וקאל אללה אל לא מוסה מאייל אל לא ירך על לא נאחו אלסמא ויציר ברד פי גמיע ארץ מצר על לא אלנאסאן ועל לא אלבהימיה ועל לא גמיע עיסיב אלחקליה פי ארץ מצר: 23. ויט - ומאייל מוסא אל עצייתו על לא נאחו אלסמא ואללה געל צווש וברד ותמצית אלנאר על ארץ ואמטר אללה ברד על ארץ מצר: 24. ויהי - וצאר ברד ונאר מתלקחא פי וצט אלברד תקיל גדא אלדי לם צאר מתלו פי גמיע ארץ מצר מן חין צארית ליטעיב: 25. ויך - וצרב אלברד פי גמיע ארץ מצר אל לא גמיע אלדי פיל חקליה מן אנסאן וחיתא בהימיה ואל לא גמיע עיסיב אלחקליה צרב אלברד ואל לא גמיע סגאר אלחקליה כסאר: 26. רק - פקט פי ארץ גושן אלדי תם בנין ישראיל לם צאר ברד: 27. וישלח - ובעת פרעון ונדא למוסה ולאהרון וקאל אליהון כטית הל מרא אללה אלצאליח ואנא וקומי אלצאלמין: 28. העתירו - צאלו קדם אללה וכפייה מן יציר צווש אלרב וברד ואבעת ליכון ולם תעווצו ליתקפו: 29. ויאמר - וקאל אליה מוסה כיכרוגי מן אלקרייה אבצוט אל לא כפופי פיל צאלה קדם אללה אלצוואט ינמינעו ואלברד לם יציר עאד לאגל תעריף אין לאללה אלארץ: 30. ואתה - ואנתא ועבדך עריפית אין ליסא מא ביתכאפו מן קדאם אללה אלרב: 31. והפשתה - ואלכתאן ואלטעיר נצראבו אין טעיר פריך ואלכתאן קעבין: 32. והחטה - ואלחנטה ואלכרסיניה לם נצארבו אין מאכרת הינין: 33. ויצא - וכרג מוסה מן ענד פרעון אל לא

3. לענת - להיטבר, להיכנע, וכן ב, כת"א (לאתכנעא). 5. יתר הפלטה הנשוארת - תרגם כסמיכות בשלושה נרדפים כמו במקור העברי. בשני נרדפים מאלה בסדר אחר, תרגם ב: בקיית אלתיכלצא אלמתבקייה, ואילו ג תרגם רק "את יתר הפלטה" - בקיית אלמתכלצא. על סמיכות משולשת זאת ועל סוגה, ראה אבישור 1977, עמ' 68. 7. ויעבדו - ב: ויעבדו. 9. בנערינו ובזקנינו - ב: פי ויגרנא ופי כיכירנא - בקטנינו ובגדולינו.

21. לבו - ב: קלבו. 22. עשב - עיסיב, וכן ב: עיסב, וכן להלן פסוק 25. מילה זאת אינה ערבית, אלא שאילה מן העברית. וראה לעיל, בראשית א 11. 24. מתלקחת - מתלקחא, ככל הנראה יסוד עברי. וראה לעיל במבוא. ב: שעליה - דלוקה. 29. אל ה' - בתפילה לפני ה', כת"א (בצלו קדם ה'), וכן בפסוק 33. 31. גבעל - ב: פי עיוואדו - בענפיו. ג: בעודו. 32. והכסמת - תרגם כמילה ארמית, וכן ב: כרסינה. וראה במבוא. אסילת - מאחרות, וכן ג: רכזות - רכות. 33. נתך - ירך. ב: ווציל - הגיע, כת"א (ממא).

